7056 JEZUSOV BOJ PROTI SKUŠNJAVAM...

5. marec 1958: knjiga 75

Tudi Moje zemeljsko življenje je bilo podvrženo istim skušnjavam in borbam, ki jih morate premagati vi.... Tudi Jaz sem se moral boriti, da sem vse snovi zemeljskega telesa spravil v pravi red. Tudi Jaz sem poznal hlepenje in sem se moral boriti proti njemu, kajti Mene so pestile iste slabosti, ki mučijo vas, in samo moč volje v Meni jih je obvladala. In zato sem svojemu telesu storil nasilje, nisem mu dovolil, da bi pridobilo moč nad Mojo dušo, ampak sem ga premagal in to Mi je uspelo zaradi ljubezni, ki je žarela v Meni, ko sem hodil sredi zasužnjenega človeštva.... Videl sem nesrečo okoli sebe, ki je ljudi prizadela tako na zemeljski kot tudi na duhovni ravni. In v Meni se je razplamtela vroča želja, da jim pomagam....

Zato nisem bil pozoren na telesno željo v Sebi, nisem ji ugodil, saj sem vedel, da bi bil le oslabljen v svoji volji pomagati, če bi bil pozoren na svoje telesne želje in jih izpolnil. Vendar je bil boj težak, saj so Me skušnjave oblegale z vseh strani, človeška narava v Meni pa je iskala izpolnitev.... Toda Moja duša se je obrnila k Bogu, močnejše ko so postajale skušnjave, bolj je iskala povezavo z Očetom, zato je tudi dobivala vedno več moči, ker ta povezava nikoli ni ostala brez učinka.

Moje življenje na Zemlji resnično ni bilo lahko, dokler se nisem popolnoma združil z Očetom-Duhom.... Kajti bil sem človek kot vi in sem moral najprej storiti to, kar je tudi vaša naloga: razviti ljubezen do največje popolnosti, da bi tako lahko v Sebi omogočili dostop do polnosti Boga.... večne ljubezni.... da bi Me lahko sprejeli v vsej polnosti in tako našli končno zedinjenje z Njim, kar je tudi vaš cilj na Zemlji. In čeprav je Moja duša prišla iz kraljestva svetlobe, jo je vseeno močno oblegalo njeno telo iz mesa, katerega snov je bila enaka vašemu telesu in je bilo torej prav tako sestavljeno iz duhovno nezrelih snovi, ki so bile še vedno pod nadzorom nasprotnika, ki jih je nenehno gnal v želje in strasti vseh vrst.

To, da jim kot človek nisem podlegel, je dosegla le ljubezen v Meni, ki je okrepila Mojo voljo, da sem se lahko uprl. Bivanje v temnem in grešnem okolju pa je tudi zunanjim hudobnim duhovom dalo priložnost, da so oblegali telo in ga navdajali z izmišljenimi podobami, katerih namen je bil zmesti čute in oslabiti Moj odpor. Vendar teh hudobnih duhov nisem smel potisniti stran.... Moral sem jih poizkušati pomiriti, prav tako pa sem moral postaviti v ospredje ljubezen do njih, saj sem se zavedal, da so tudi oni uboga bitja, ki jih ima nasprotnik pod svojim nadzorom, ki pa naj bi se ga nekega dne tudi osvobodili.

Zato proti tem hudobnim duhovom nisem uporabil sile, ampak Sem moral biti potrpežljiv in nežen, moral sem se jim upirati in jih umirjati s svojo pripravljenostjo ljubiti, dokler Me niso sami od sebe izpustili.... Bil sem človek, moral sem se boriti in trpeti kot človek, saj je bilo vse to del dejanja odrešenja, ki sem ga želel izvršiti za

svoje padle brate.... Hkrati sem namreč želel ljudem pokazati, kako naj obvladujejo svoje slabosti in hlepenja, želel sem jim dati zgled življenja, ki naj bi jim pomagal pridobiti svobodo in doseči združitev z večnim Očetom.... Želel sem jim dokazati, da se je mogoče z močjo ljubezni upreti vsem skušnjavam, da je ljubezen prvi in zadnji pogoj, da bi uspešno živeli zemeljsko življenje, postali popolni in se združili z Bogom....

Ljubezen v Meni je Meni kot človeku dala spoznanje o vzroku nesrečnega stanja, tako kot lahko vi ljudje le z ljubeznijo pridete do pravilnega spoznanja. In ljubezen v Meni mi je dala tudi močno voljo, da izvršim delo odrešenja, zaradi katerega se je Moja duša utelesila na Zemlji.... Kot človek sem vedel, da bom to delo lahko opravil le z močjo Božje ljubezni, zato sem poklical 'Ljubezen', prosil sem jo, naj se mi podari, in tako sem se tudi sam pripravil, da sem v sebi sprejel Božjo moč ljubezni....

Poskušal sem se upreti vsem poželenjem, preprečil sem vstop vsem nečistim mislim, ki jih je nasprotnik (Satan) želel prebuditi v Meni, vedno znova sem ga soočal s svojo ljubeznijo, pred katero je moral bežati, in tako je kmalu samo ljubezen napolnila Moje srce. Z večno Ljubeznijo, ki se mi je podarila, sem se vedno bolj srčno povezoval in tako tudi sam postajal vedno močnejši, tako da sem se s trdno voljo približal končnemu cilju svojega zemeljskega bivanja.

Toda nasprotnik ni prenehal vedno znova oblegati Mojega telesa z vse hujšimi skušnjavami, saj mu je Moja namera postajala vse bolj očitna.... In moral sem se z njim boriti do svojega konca.... vedno znova se je v Meni pojavljala Moja človeška narava, tako da sem v svoji šibkosti prosil Očeta: "Če je mogoče, naj gre ta kelih mimo Mene..." (Mt 26,39). Toda vez z Očetom je bila močnejša in popolnoma sem se podredil njegovi volji....

Videl sem brezmejno bedo človeštva in ljubezen, ki je vsekozi postajala vse močnejša, je bila pripravljena na misijo reševanja človeštva.... Človek je trpel in umrl na križu, vendar je bil ta človek le lupina za Mene Samega, lahko sem se naselil v njem in Ljubezen je bila tista, ki je izvršila dejanje odrešenja, Ljubezen je bila tista, ki je odrešila človeštvo krivde za greh, in ta Ljubezen sem bil Jaz Sam.... Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi